

[: Vy lokajé, vemte ju, :]
[: a na kočar dajte ju. :]

[; Dyž pres hory jachaľi, :]
haľuze ľamali,
za sebú házali,

[: aby ľudé věděľi, :]
[: že tam Turci jeli. :]

[: Dyž k Dunaju prijeli, :]
Verunka plakaľa,
že by vodu piľa.

[: Nepí vody, Verunko, :]
[: budeš píti vínko. :]

[: Hned lokajé skákali, :]
ze zlatých pohárů
vínko í dávali.

[: Nejsem já naučená, :]
[: ze zlatých pohárů, :]

[: ale sem naučená, :]
[: prílehňa k Dunaju. :]

[: Dyž k Dunaju prílehľa, :]
do něho sa smekľa
a tak sobě rekľa:

[: Moje bílé noženky, :]
[: po vodě šlapajte, :]

[: moje bílé ručenky, :]
[: brehu sa chytajte, :]

[: moje černé vlásečky :]
[: po vodě plavajte, :]

[: moje černé očička :]
[: k Bohu pohlédajte. :]

20.

Z Březůvek.

Suš. 141.

Pozvolna.

Od-ká-zál cí-sař pán Turku po-ha - no - vi, a - by ho
pro-pu-stíl přes ty bí - lé ho - ry, přes ty bí - lé ho - ry

[: Odkázal císař pán
Turku pohanovi, :]
[: aby ho propustil
přes ty bílé hory. :]

[: Já ťa nepropustím
přes ty bílé hory; :]
[: až ně ten dárek dáš
co od Boha chováš. :]

[: Přídá dóm, císař pán
za stolíček sedl, :]
[: hlavu si podepřel,
jako stěna zbledl. :]

[: Přide céra z venku,
co je vám, tatínku? :]
[: Hlava-li vás bolí,
lebo život bílý. :]

[: Hlava ňa nebolí,
ani život bílý; :]
[: než sem ťa zaprodal,
Turku pohanovi. :]

[: Na tom sa nermuťte,
můj tatínku miľý, :]
[: sama mu uteču,
Turku pohanovi. :]

[: Kerý rok a měsíc,
kerý deň to bude; :]
[: enom ně povězte,
kerý on to bude. :]

[: Dvá budú, céro má,
dvá budú zeleně; :]
[: a třetí v červeně,
to on ten tvůj bude. :]

[: Turkové přijeli,
do dveří střelili; :]
[: Mladá císařovno,
vypravuj sa s nami. :]